

Sygn. akt III CZ 28/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku J. K. i H. K.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty C., B. M. i E. G.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 czerwca 2015 r.,

zażalenia uczestnika B. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 lutego 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd drugiej instancji postanowieniem wydanym na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika B. M. w sprawie o rozgraniczenie. Stwierdził, że wezwał tego uczestnika do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, pismem sporządzonym w 7 egzemplarzach w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia skargi. Skarżący nie wykonał prawidłowo w zakreślonym terminie tego wezwania, ponieważ przedłożył 5 egzemplarzy pisma wskazującego wartość przedmiotu zaskarżenia, pomimo wezwania go do przedłożenia 7 egzemplarzy tego pisma. Takie uchybienie wezwaniu skutkowało odrzuceniem skargi kasacyjnej.

W zażaleniu na to postanowienie żalący przyznaje fakt omyłkowego niedołączenia 2 egzemplarzy pisma. W jego ocenie nie skutkuje to jednak możliwością przyjęcia niezupełnienia braków skargi kasacyjnej, bez wezwania go do uzupełnienia tego kolejnego braku. Zdaniem żalącego, uzupełnił on brak skargi przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, a inny brak pisma uzupełniającego, polegający na niedołączeniu dwóch egzemplarzy tego pisma, wymagał wezwania pełnomocnika przez Sąd do uzupełnienia tego braku na podstawie art. 130 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ żalący, co sam przyznaje, nie wykonał prawidłowo w zakreślonym terminie wezwania do usunięcia braku skargi kasacyjnej poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia pismem sporządzonym w siedmiu egzemplarzach.

Wezwanie do usunięcia w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej, braków usuwalnych tej skargi sprowadzało się zarówno do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, jak i uczynienia tego pismem sporządzonym w określonej w wezwaniu ilości egzemplarzy.

Bezsporne jest, że żalący nie usunął w zakreślonym terminie wszystkich wskazanych w wezwaniu braków usuwalnych, a mianowicie nie sporządził pisma we wskazanej w wezwaniu ilości egzemplarzy.

Ponieważ wszystkich określonych w wezwaniu braków skargi kasacyjnej nie usunięto w określonym terminie, przeto Sąd odwoławczy zasadnie zastosował art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., odrzucając skargę kasacyjną.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.